ΣΥΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 7ης Δεκεμβρίου 1994

περί της μεταβίβασης των μικρομεσαίων επιχειρήσεων (*)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(94/1069/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

Εκτιμώντας:

ότι το Συμβούλιο εξέδωσε την απόφαση 89/490/ΕΟΚ [1], η οποία αφορά, μεταξύ άλλων, τη βελτίωση του περιβάλλοντος των επιχειρήσεων· ότι το πρόγραμμα υποστήριξης των μικρομεσαίων επιχειρήσεων που προβλέπεται στην εν λόγω απόφαση αναθεωρήθηκε με την απόφαση 91/319/ΕΟΚ του Συμβουλίου [2]· ότι το Συμβούλιο επιβεβαίωσε την υποχρέωση που ανέλαβε να υποστηρίξει την εδραίωση των δράσεων υπέρ των επιχειρήσεων με το ψήφισμά του της 17ης Ιουνίου 1992 [3]·

ότι, με την απόφαση 93/379/ΕΟΚ [4], το Συμβούλιο θέσπισε με ισχύ από την 1η Ιουλίου 1993, πρόγραμμα για την ενίσχυση των δράσεων προτεραιότητας και την εξασφάλιση της συνέχειας της πολιτικής για τις επιχειρήσεις· ότι το πρόγραμμα αυτό αφορά κατά προτεραιότητα τη βελτίωση του νομικού, φορολογικού και διοικητικού περιβάλλοντος των επιχειρήσεων και προβλέπει την ειδική εξέταση της μεταβίβασης των επιχειρήσεων·

ότι, το Λευκό Βιβλίο για την ανάπτυξη, την ανταγωνιστικότητα και την απασχόληση, αναφέρει τη μεταβίβαση των επιχειρήσεων ως έναν από τους τομείς προτεραιότητας για τους οποίους απαιτούνται μέτρα βελτίωσης [5]·

ότι το ολοκληρωμένο πρόγραμμα υπέρ των ΜΜΕ και της βιοτεχνίας της 3ης Ιουνίου 1994 [6] προβλέπει την έκδοση σύστασης της Επιτροπής σχετικά με τη μεταβίβαση των επιχειρήσεων, βάσει των κοινοτικών συνεισφορών για τη βελτίωση του περιβάλλοντος των επιχειρήσεων·

ότι η Επιτροπή, στην ανακοίνωσή της σχετικά με τη βελτίωση του φορολογικού περιβάλλοντος των μικρομεσαίων επιχειρήσεων [7], ανακοίνωσε πρωτοβουλία με σκοπό την ελάφρυνση του φορολογικού καθεστώτος που εφαρμόζεται στις κληρονομιές και στις δωρεές·

ότι στο ψήφισμα της 10ης Οκτωβρίου 1994 [8] το Συμβούλιο καλεί τα κράτη μέλη και την Επιτροπή να εξετάσουν τις ισχύουσες διατάξεις που εμποδίζουν τη δημιουργία, την ανάπτυξη και τη μεταβίβαση των επιχειρήσεων·

ότι η Επιτροπή προέβη στην εξέταση αυτή και διαπίστωσε ότι πολλές χιλιάδες επιχειρήσεις υποχρεώνονται κάθε χρόνο να παύσουν τη δραστηριότητά τους λόγω ανυπέρβλητων δυσκολιών που σχετίζονται με τη μεταβίβασή τους· ότι οι εκκαθαρίσεις αυτές έχουν αρνητικές συνέπειες στον οικονομικό ιστό των επιχειρήσεων καθώς και στους πιστωτές τους και στους εργαζομένους σ' αυτές·

ότι αυτή η απώλεια θέσεων απασχόλησης και οικονομικού πλούτου είναι ακόμη περισσότερο οδυνηρή καθότι δεν οφείλεται στις δυνάμεις της αγοράς αλλά στην ανεπαρκή προετοιμασία της διαδοχής και στην αδυναμία ορισμένων διατάξεων των νομοθεσιών των κρατών μελών, ιδίως όσον αφορά το δίκαιο των εταιρειών, το κληρονομικό δίκαιο και το φορολογικό δίκαιο·

ότι προσπάθειες με σκοπό την ευαισθητοποίηση, την πληροφόρηση και την κατάρτιση του επικεφαλής της επιχείρησης για την αποτελεσματική προετοιμασία της διαδοχής του ενόσω βρίσκεται εν ζωή θα συνέβαλαν στην αύξηση των πιθανοτήτων επιτυχίας της μεταβίβασης·

ότι, ωστόσο, ορισμένες τροποποιήσεις των νομοθεσιών των κρατών μελών θα επέτρεπαν τη σημαντική αύξηση του αριθμού των επιτυχώς μεταβιβαζόμενων επιχειρήσεων·

ότι ένα από τα εμπόδια για την επιτυχία της μεταβίβασης είναι η δυσκολία που αντιμετωπίζουν οι κληρονόμοι να χρηματοδοτήσουν τις αποζημιώσεις για τους αποχωρούντες συγκληρονόμους και ότι πρέπει να υπάρχουν διαθέσιμα επαρκή μέσα χρηματοδότησης σε όλα τα κράτη μέλη·

ότι είναι ίσως απαραίτητο να μετατραπεί η νομική μορφή της επιχείρησης προκειμένου να προετοιμαστεί η μεταβίβαση και να υιοθετηθεί η πλέον κατάλληλη μορφή για την επιτυχία της πράξης αυτής· ότι οι επιχειρήσεις δεν έχουν στη διάθεσή τους, σε όλα τα κράτη μέλη, δικαίωμα μετατροπής που να τους επιτρέπει να μεταβάλλουν τη νομική μορφή τους χωρίς να προβούν σε διάλυση και δημιουργία νέας επιχείρησης· ότι οι πράξεις αυτές συνεπάγονται κόστος και διοικητικές διαδικασίες καθώς και περίοδο αβεβαιότητας για τους εταίρους και τους τρίτους·

ότι η μορφή της ανώνυμης εταιρείας φαίνεται ως μια από τις μορφές που ανταποκρίνονται καλύτερα στις απαιτήσεις της πράξης της μεταβίβασης· ότι, εντούτοις, η ανώνυμη εταιρεία θέτει όρους που συνεπάγονται μεγάλες απαιτήσεις από πλευράς ίδρυσης και καθημερινής διαχείρισης· ότι οι όροι αυτοί έχουν, σε γενικές γραμμές, καταρτιστεί υπό το πρίσμα ανώνυμης εταιρείας με πολλούς μετόχους και με

(*) Η αιτιολογική έκθεση της παρούσας σύστασης δημοσιεύθηκε ως ανακοίνωση στην ΕΕ αριθ. C 400 της 31. 12. 1994, σ. 1.
(1) ΕΕ αριθ. L 239 της 16. 8. 1989, σ. 33.
(2) ΕΕ αριθ. L 175 της 4. 7. 1991, σ. 32.
(3) ΕΕ αριθ. C 178 της 15. 7. 1992, σ. 8.
(4) ΕΕ αριθ. L 161 της 2. 7. 1993, σ. 68.
(5) Λευκό Βιβλίο, μέρος Α, Μια ανταγωνιστικότερη οικονομία, σ. 14 και μέρος Β, σημείο 2.7, Προτάσεις και λύσεις, σ. 93.
(6) COM (94) 207 τελικό της 3. 6. 1994.
(7) ΕΕ αριθ. C 187 της 9. 7. 1994, σ. 5.
(8) ΕΕ αριθ. C 296 της 22. 10. 1994, σ. 6.

σκοπό την προστασία των μετόχων και των τρίτων· ότι ορισμένοι από τους όρους αυτούς δεν φαίνεται να απαιτούνται στην περίπτωση επιχειρηματία ο οποίος επιθυμεί να ιδρύσει, στο πλαίσιο της οικογένειάς του, ανώνυμη εταιρεία με σκοπό να διευκολύνει τη μεταβίβασή της·

ότι ορισμένες τεχνικές ή νομικές μορφές διευκολύνουν τη μεταβίβαση, επιτρέποντας τη διάκριση μεταξύ της διαχειριστικής εξουσίας και της ιδιοκτησίας της επιχείρησης·

ότι η υιοθέτηση, από μια επιχείρηση, της πλέον κατάλληλης νομικής μορφής για την επιτυχία της μεταβίβασής της δεν θα έπρεπε να εμποδίζεται από τις φορολογικές διαδικασίες· ότι αυτό πρέπει να ισχύει για όλες τις πράξεις προετοιμασίας της μεταβίβασης, όπως η μεταβίβαση ενεργητικού, η συγχώνευση, η διάσπαση και η ανταλλαγή μετοχών·

ότι στα περισσότερα κράτη μέλη, μια προσωπική εταιρεία διαλύεται με το θάνατο ενός εταίρου, εκτός εάν η σύμβαση ορίζει διαφορετικά· ότι, επιπλέον, οι μονομερείς πράξεις ενός εταίρου μπορεί να αποκλίνουν από τις διατάξεις της εταιρικής σύμβασης και ότι οι νομοθεσίες δεν διευκρινίζουν ποια διάταξη υπερισχύει· ότι η απόκλιση αυτή μπορεί να δημιουργήσει, με το θάνατο ενός εταίρου, διαφωνία η οποία απειλεί τη συνέχιση της εταιρείας και μπορεί, ακόμη, να οδηγήσει στην εκκαθάρισή της·

ότι με το θάνατο ενός από τους εταίρους μιας προσωπικής εταιρείας ή του ιδιοκτήτη ατομικής επιχείρησης, οι συγκληρονόμοι υποχρεούνται, στα περισσότερα κράτη μέλη, να αποφασίσουν ομόφωνα για την τύχη της επιχείρησης· ότι, κατά συνέπεια, η ζωή της επιχείρησης μπορεί να κινδυνεύσει από την απλή βούληση ενός από τους κληρονόμους να παρακωλύσει την εξεύρεση λύσης·

ότι ένα από τα κυριότερα εμπόδια για την επιτυχία της οικογενειακής μεταβίβασης είναι το φορολογικό βάρος με το οποίο συνδέεται· ότι η πληρωμή του φόρου κληρονομιάς ή δωρεάς μπορεί να απειλήσει την οικονομική ισορροπία της επιχείρησης και, κατά συνέπεια, την επιβίωσή της· ότι το φορολογικό αυτό καθεστώς τοποθετεί τις ευρωπαϊκές επιχειρήσεις σε μειονεκτική θέση σε σχέση με το διεθνή ανταγωνισμό·

ότι η απαίτηση άμεσης πληρωμής του φόρου κληρονομιάς ή δωρεάς μπορεί να υποχρεώσει τους κληρονόμους της επιχείρησης να ρευστοποιήσουν μέρος του ενεργητικού ή να πωλήσουν ολόκληρη την επιχείρηση, ακόμη και να προβούν στην εκκαθάρισή της·

ότι, για την εκτίμηση της αξίας της επιχείρησης, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η ενδεχόμενη μείωση της αξίας της επιχείρησης λόγω της μεταβίβασης·

ότι είναι δυσκολότερο από ό,τι στο παρελθόν να βρεθεί διάδοχος μέσα στην οικογένεια· ότι η πώληση της επιχείρησης αποτελεί τρόπο μεταβίβασης που πρέπει να διευκολύνεται προκειμένου να εξασφαλιστεί η επιβίωσή της, κυρίως όταν η μεταβίβαση δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί στο οικογενειακό πλαίσιο· ότι είναι απαραίτητο να ενθαρρύνεται ο επιχειρηματίας να οργανώσει τη μεταβίβαση της επιχείρησης ενόσω βρίσκεται εν ζωή·

ότι η εξαγορά της επιχείρησης από τους υπαλλήλους αποτελεί τρόπο μεταβίβασης που πρέπει να ενθαρρύνεται· ότι η πράξη αυτή επιτρέπει τη συνέχιση της επιχείρησης καθώς και τη μεταφορά της τεχνογνωσίας και της αποκτηθείσας πείρας·

ότι ορισμένα κράτη μέλη έχουν ήδη θέσει σε εφαρμογή μέτρα για να διευκολύνουν τη μεταβίβαση των επιχειρήσεων· ότι ορισμένες πρακτικές θα μπορούσαν να μεταφερθούν και σε άλλα κράτη μέλη,

ΔΙΑΤΥΠΩΝΕΙ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΣΥΣΤΑΣΗ:

Άρθρο 1

Στόχοι

Τα κράτη μέλη καλούνται να λάβουν τα απαραίτητα μέτρα προκειμένου να διευκολύνουν τη μεταβίβαση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων με σκοπό να εξασφαλιστεί η επιβίωση των επιχειρήσεων και η διατήρηση των θέσεων απασχόλησης που συνδέονται με αυτές.

Ειδικότερα, καλούνται να λάβουν τα πλέον κατάλληλα μέτρα για να συμπληρώσουν το νομικό, φορολογικό και διοικητικό πλαίσιο τους, προκειμένου:

— να ευαισθητοποιηθεί ο επικεφαλής της επιχείρησης όσον αφορά τα προβλήματα της μεταβίβασης και, ως εκ τούτου, να παροτρυνθεί να προετοιμάσει την πράξη αυτή ενόσω βρίσκεται εν ζωή,

— να δημιουργηθεί χρηματοοικονομικό περιβάλλον ευνοϊκό για την επιτυχία της μεταβίβασης,

— να δοθεί στον επιχειρηματία η δυνατότητα να προετοιμάσει αποτελεσματικά τη μεταβίβαση της επιχείρησης, παρέχοντάς του τα κατάλληλα μέσα,

— να εξασφαλιστεί η συνέχιση των προσωπικών εταιρειών και των ατομικών επιχειρήσεων σε περίπτωση θανάτου ενός από τους εταίρους ή του επιχειρηματία,

— να εξασφαλιστεί η επιτυχία της οικογενειακής μεταβίβασης χωρίς οι φόροι κληρονομιάς και δωρεάς να απλειλούν την επιβίωση της επιχείρησης,

— να ενθαρρυνθεί, από φορολογικής πλευράς, ο επιχειρηματίας να μεταβιβάσει την επιχείρησή του με πώληση ή με εξαγορά από τους υπαλλήλους, κυρίως όταν δεν υπάρχει διάδοχος μέσα στην οικογένειά του.

Άρθρο 2

Πληροφόρηση

Είναι σκόπιμο να ενθαρρυνθούν οι δημόσιες ή ιδιωτικές πρωτοβουλίες που αποσκοπούν στην ευαισθητοποίηση, πληροφόρηση και κατάρτιση των επικεφαλής των επιχειρήσεων και κατά συνέπεια, στην προετοιμασία της διαδοχής τους, έτσι ώστε να εξασφαλιστεί η επιτυχία της μεταβίβασης των μικρομεσαίων επιχειρήσεων.

Άρθρο 3

Χρηματοοικονομικό περιβάλλον

Είναι σκόπιμο να παρασχεθεί στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις χρηματοοικονομικό περιβάλλον που ευνοεί την επιτυχία της μεταβίβασης.

Άρθρο 4

Προετοιμασία της μεταβίβασης

Είναι σκόπιμο να καταστεί δυνατή η σωστή προετοιμασία της μεταβίβασης, προσφέροντας στους επιχειρηματίες τα κατάλληλα μέσα. Για το σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη καλούνται:

α) να προβλέψουν δικαίωμα μετατροπής για τις επιχειρήσεις, που τους επιτρέπει να περάσουν, λαμβάνοντας παράλληλα υπόψη τα δικαιώματα των εταίρων και των τρίτων, από μια νομική μορφή σε άλλη, χωρίς να προβούν στη διάλυση της επιχείρησης ούτε στη δημιουργία νέας επιχείρησης·

β) να δώσουν στις ΜΜΕ τη δυνατότητα να οργανωθούν υπό μορφή ανώνυμης εταιρείας με πολύ περιορισμένο αριθμό μετόχων, η ίδρυση και η διαχείριση της οποίας θα είναι απλοποιημένη σε σχέση με εκείνες των ανωνύμων εταιρειών των οποίων οι τίτλοι είναι ευρέως κατανεμημένοι στο κοινό·

γ) να επιτρέψουν την ίδρυση της ανώνυμης εταιρείας με έναν και μόνο εταίρο, σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 6 της δωδέκατης οδηγίας 89/667/ΕΟΚ του Συμβουλίου ([1])·

δ) κατά την φορολόγηση των πράξεων που αποσκοπούν στο διαχωρισμό μεταξύ της διαχειριστικής εξουσίας και της ιδιοκτησίας της επιχείρησης, να δεχθούν την οικονομική αναγκαιότητα των νομικών πράξεων στις ειδικές περιπτώσεις κατά τις οποίες οι πράξεις αυτές πραγματοποιούνται με σκοπό τη διευκόλυνση της μεταβίβασης και, κατά περίπτωση, να λάβουν να κατάλληλα μέτρα ώστε να τις επιτρέψουν και να τις προωθήσουν·

ε) ανεξάρτητα από τις υποχρεώσεις που απορρέουν από το κοινοτικό δίκαιο, να εφαρμόσουν την αρχή της φορολογικής ουδετερότητας για τις πράξεις προετοιμασίας της μεταβίβασης, όπως μεταβίβαση ενεργητικού, συγχώνευση, διάσπαση και ανταλλαγή μετοχών. Η αρχή της φορολογικής ουδετερότητας πρέπει επίσης να εφαρμοστεί, όσον αφορά τα τέλη χαρτοσήμου, εγγραφής και άλλα παρόμοια τέλη.

Άρθρο 5

Συνέχιση των προσωπικών εταιρειών και των ατομικών επιχειρήσεων

Είναι σκόπιμο να διασφαλισθεί η συνέχιση των προσωπικών εταιρειών και των ατομικών επιχειρήσεων σε περίπτωση θανάτου ενός από τους εταίρους ή του επιχειρηματία. Για το σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη καλούνται:

α) να προβλέψουν την αρχή της συνέχισης μιας προσωπικής εταιρείας σε περίπτωση θανάτου ενός εταίρου, επιτρέποντας στους εναπομείναντες εταίρους να αποφασίσουν για τη συνέχιση της εταιρείας με ή χωρίς τη συμμετοχή των κληρονόμων του αποθανόντος εταίρου επιστρέφοντας, κατά περίπτωση, το μεριδίο του αποθανόντος εταίρου· η εταιρική σύμβαση μπορεί να παρεκκλίνει από την αρχή της συνέχισης της εταιρείας·

β) στην περίπτωση κατά την οποία δεν εξευρεθεί λύση για την άρση ενδεχόμενης αντίφασης μεταξύ της εταιρικής σύμβασης και των διατάξεων της διαθήκης ή των δωρεών, να εισαχθεί διάταξη στην εθνική νομοθεσία η οποία προβλέπει ότι η εταιρική σύμβαση υπερισχύει έναντι των μονομερών πράξεων ενός από τους εταίρους·

γ) να φροντίσουν ώστε, σε περίπτωση θανάτου ενός εταίρου μιας προσωπικής εταιρείας ή ενός ιδιοκτήτη ατομικής επιχείρησης, το οικογενειακό δίκαιο, το κληρονομικό δίκαιο και, ειδικότερα, ο κανόνας της ομοφωνίας για τις αποφάσεις που λαμβάνονται στο πλαίσιο της αδιαιρεσίας, να μην μπορούν να απειλήσουν τη συνέχιση της επιχείρησης·

δ) να φροντίσουν ώστε η επιστροφή του μεριδίου του αποθανόντος, που προβλέπεται στο στοιχείο α), καθώς και η αποζημίωση των μειοψηφούντων κληρονόμων που προκύπτει από το στοιχείο γ), να μην μπορούν να απειλήσουν την επιβίωση της επιχείρησης. Για το σκοπό αυτό, πρέπει να προβλεφθεί ότι αν τα ενδιαφερόμενα μέρη επιλέγουν την τμηματική πληρωμή, η αποζημίωση υπολογίζεται με βάση την αγοραία τιμή της επιχείρησης, συμπεριλαμβανομένης και της πελατείας (goodwill), ενώ αν απαιτηθεί άμεση πληρωμή, η αποζημίωση υπολογίζεται μόνο με βάση τη λογιστική αξία.

Άρθρο 6

Φόροι κληρονομιάς και δωρεάς

Είναι σκόπιμο να διασφαλιστεί η επιβίωση της επιχείρησης μέσω της κατάλληλης φορολογικής αντιμετώπισης της κληρονομιάς και της δωρεάς. Για το σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη καλούνται να λάβουν ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα μέτρα:

α) να μειώσουν, υπό τον όρο να συνεχιστεί πραγματικά η δραστηριότητα της επιχείρησης για ένα ελάχιστο χρονικό διάστημα, τη φορολογία επί των αυστηρά επαγγελματικών στοιχείων ενεργητικού σε περίπτωση μεταβίβασης με δωρεά ή κληρονομιά, συμπεριλαμβανομένων των φόρων κληρονομιάς και δωρεάς καθώς και των τελών εγγραφής·

β) να προσφέρουν στους κληρονόμους η δυνατότητα τμηματικής ή ετεροχρονισμένης πληρωμής του φόρου δωρεάς ή κληρονομιάς, εφόσον συνεχίσουν τη δραστηριότητα της επιχείρησης, και να τους παράσχουν απαλλαγές από τόκους·

([1]) ΕΕ αριθ. L 395 της 30. 12. 1989, σ. 40.

γ) να μεριμνήσουν ώστε η φορολογική εκτίμηση της επιχείρησης να μπορεί να λάβει υπόψη την εξέλιξη της αξίας της μέχρι ορισμένους μήνες μετά το θάνατο του επιχειρηματία.

Άρθρο 7

Μεταβίβαση σε τρίτους

Είναι σκόπιμο να ενθαρρυνθεί ο επιχειρηματίας να προετοιμάσει εν ζωή τη μεταβίβαση σε τρίτους, όταν αυτή δεν μπορεί να γίνει στο οικογενειακό πλαίσιο. Για το σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη καλούνται:

α) να απαλλάξουν από τη φορολογία, τουλάχιστον εν μέρει, το εισόδημα από την υπεραξία ή τα κέρδη επί του ενεργητικού μιας επιχείρησης σε περίπτωση πώλησής της, ιδίως όταν ο επιχειρηματίας-πωλητής έχει συμπληρώσει το 55ο έτος της ηλικίας του και να ενθαρρύνουν φορολογικά την επανεπένδυση των εισοδημάτων που προέρχονται από την πώληση μιας επιχείρησης σε άλλη επιχείρηση μη εισηγμένη στο χρηματιστήριο, η οποία ασχολείται ενεργά με την παραγωγή ή την πώληση αγαθών ή υπηρεσιών·

β) να διευκολύνουν φορολογικά την εξαγορά της επιχείρησης από τους υπαλλήλους της μέσω της μείωσης των φόρων επί της υπεραξίας από την εκχώρηση των μεριδίων στους υπαλλήλους, της απαλλαγής από τα τέλη εγγραφής, της παροχής φορολογικών κινήτρων που συνδέονται με τη χορήγηση χρηματοοικονομικών μέσων στους υπαλλήλους προκειμένου να πραγματοποιήσουν την αγορά, ή της αναβολής της φορολογίας μέχρι τη στιγμή κατά την οποία ο υπάλληλος πωλεί τα μερίδιά του. Τα μέτρα αυτά θα έπρεπε επίσης να εφαρμοστούν σε επιχείρηση ή συνεταιριστική εταιρεία ιδρυόμενη από τους υπαλλήλους.

Άρθρο 8

Αμοιβαίος συντονισμός

Τα κράτη μέλη καλούνται να ενημερώνονται και να προβαίνουν σε αμοιβαίες διαβουλεύσεις, σε σύνδεση με την Επιτροπή, προκειμένου να επωφεληθούν από τις ανταλλαγές εμπειριών και των βέλτιστων πρακτικών σε θέματα μεταβίβασης των μικρομεσαίων επιχειρήσεων και, ειδικότερα, όσον αφορά την εφαρμογή των μέτρων που προβλέπονται από την παρούσα σύσταση.

Άρθρο 9

Έκθεση

Για να μπορέσει η Επιτροπή να αξιολογήσει την πραγματοποιηθείσα πρόοδο, τα κράτη μέλη καλούνται να ανακοινώσουν, το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 1996, το κείμενο των κυριότερων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων τις οποίες θεσπίζουν προκειμένου να υλοποιήσουν τις κατευθύνσεις της παρούσας σύστασης και ενημερώσουν την Επιτροπή για κάθε μεταγενέστερη τροποποίηση στον εν λόγω τομέα.

Άρθρο 10

Αποδέκτες

Η παρούσα σύσταση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 7 Δεκεμβρίου 1994.

Για την Επιτροπή
Raniero VANNI d'ARCHIRAFI
Μέλος της Επιτροπής